సుబ్బారావు అతికష్టంగా కళ్ళు తెరిచాడు!

కళ్ళల్లో కారం చల్లినట్లూ - సూదులతో పొడుస్తున్నట్లూ - ఒకటే మంట! ఒకటే పోటు! ప్రళయం తర్వాత ఏర్పడిన ప్రశాంతతలాగ అంతటా నిశ్శబ్దం! తనను కబళించడానికి వచ్చిన మృత్యువు మూలుగులా — గిరగిరా శబ్దంచేస్తూ, పైన ఏదో వల్లంటి నీడ తిరుగుతోంది.

అస్పష్టంగా మాటలు!!

తనెక్కడున్నదీ ఊహించడానికి ప్రయత్నించాడు సుబ్బారావు.

ఊహూఁ...లాభంలేదు. తన ఊహకందటం లేదు. హాయిగా నిట్టూర్పు విడిచి ఎవరో అంటున్నారు.

"స్పృహ వచ్చింది... ఇక ఫరవాలేదు"

టకటక వెళ్ళిపోతున్న బూట్ల చప్పుడు!

బరువుగావున్న కనురెప్పల్ని బలవంతంగా పైకెత్తి చూశాడు. ఎదురుగా తెల్లని గోడ! చూపులు కిందికి వాలేయి. మల్లెపువ్వులాంటి తెల్లని ప్రక్కమీద కూర్చున్న ఓ యువకుడు తదేకంగా తనవైపే చూస్తున్నాడు.

ఆ చూపుల్లో ఆత్రుత వుంది, ఆ ముఖంలో గాంభీర్యం వుంది, స్థిరగా, నవ్వగా వున్నాడతను. వంకీలజుట్టు అతనికింకా అందాన్నిచ్చింది, అతనికి పాతికేళ్ళుండొచ్చు - ఇరవై ఏళ్ళ వాడిలా లేతగా కనిపిస్తున్నాడు, ఆత్రుతగా యింకా తనవైపే చూస్తున్నాడతను, ఔను... తనకేమైంది? తనెక్కడున్నాడు??

తల కొద్దిగా ప్రక్కకి త్రిప్పటానికి ప్రయత్నించాడు.

"ఉష్...ష్...ష్"

తల త్రిప్పకుండా పట్టుకున్నారెవరో!

మళ్ళీ కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

తనెక్కడున్నదీ ఊహించటానికి -

తను కళ్ళు తెరవటానికి ముందు జరిగిన విషయాలు గుర్తు తెచ్చుకునేందుకు ప్రయత్నించాడు సుబ్బారావు.

... ...

ఏవో అస్పష్ట ఆకారాలు - వాటి నీడలు... మందమారుతం లాంటి చిరునవ్వులూ — వెంటనే వికృత స్వరాలు... పెళ్ళి బాజాలు!! ఒకదాని వెంట మరొకటి తెరలు తెరలుగా కదులాడ సాగాయి అందమైన సీత రూపం కళ్ళముందు సాక్షాత్కరించింది!

* * *

తన సీత! తన సర్వస్వం తన ప్రాణం— తన జీవితం—అనుకున్న సీత!! నవ్వుతూ — ముత్యాలు వొలకబోస్తూ — సూరిబాబుతో మాట్లాడుతోంది. వాడు ఆరోగ్—ఆ వెధవ— వేసిన 'విట్టు'కి విరగబడి నవ్వుతోంది! సీత -సూరిబాబు! చేతులు పుచ్చుకుని హుషారుగా నడుస్తున్నారు. సుబ్బారావుకి, గుండెల్ని ఎవరో బలంగా పిండుతున్నట్లనిపించింది.

కళ్ళు మూసుకున్నా ఆ దృశ్యాల్ని చూడగలుగుతున్న తన కనుగ్రుడ్లు ప్రేలిపోవాలనిపించింది.

గుండెల్లో ప్రబద్ధలయిన అగ్నిపర్వాతాల్లోని 'లావా' కన్నీరుగా మారి బైటికొచ్చింది.

* * *

ఉలిక్కిపడి కళ్ళు తెరిచాడు సుబ్బారావు. పైనున్న నీడ గిరగిరా తిరుగుతోంది తన మీద మరో నీడ వాలింది. ఏమిటది? ఏమిటది?? కళ్ళు పైకెత్తాడు.

ముఖాన నవ్వు అతికించుకుని, నోట్లో థర్మామీటర్ పెట్టిందామె.

అందంగానే వుంది. చీరలో అయితే

40సం॥ల అనుభవం
వరిబీజము బుడ్డలు బీజకుట్టు
మొదలగు వ్యాధులకు ఆపరేషన్
లేకుండా గ్యారంటీగా బాగుచేయబడును
వివరములకు:
కె అండ్ కో రిజిస్టర్డు ఆసుపత్రి
గౌలిగూడ నయబస్ డిపో ఎదుట,
బాలాజీలాడ్జింగ్ ప్రక్కన, హైద్రాబాద్-12.
ఆఫీస్‌ఫోన్: 42870, ఇంటిఫోన్: 38544

70 సం॥గా దేశఖ్యాతిగాంచిన
నారసింహ లేహ్యము
అన్ని విధములైన బలహీనతలను పోగొట్టి పుష్టి, పటుత్వము, మిక్కిలి బలము కలిగించుటలో అత్యుత్తమమైనది. 1డబ్బా ఖరీదు రు. 6–75 పోస్టేజి అదనము.
పి. శి. ఏ. అండ్ కో.,
పెరిదేపి, (ప్రకాశంజిల్లా)
మద్రాసు ఆఫీసు Dr. P. సుబ్బరాయుడు,
177, గోవిందప్పనాయక వీధి.
పెద్ద క్యాటలాగు, వైద్య సలహా ఉచితము
ఏజన్సీలు యివ్వబడును

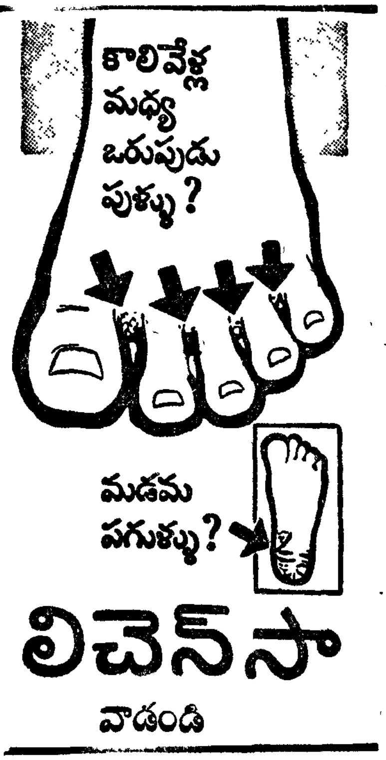

కిటికీ కావమాక్షి

యింకా అందంగా వుంటుంది.

ఇప్పుడు మాత్రం తెల్లగౌనులో –

'సిస్టర్ !'

"కాదు... కాదు... నర్స్ !"

కనురెప్పలు బరువుగా మూసుకుపోతున్నాయి. కాళ్ళూ, చేతులు ఏదో బరువుతో కట్టేసినట్లున్నాయి. తలమీద ఏదో బరువు పెట్టినట్లు భారంగా – బాధగా వుంది.

"అతను కదులుతున్నట్లున్నాడు...తీసుకోమంటారా ?"

ఎవరో ఆత్రుతగా అడిగారు.

"ఉహూం... ఇప్పుడు వీలుకాదు...రెండు రోజులు పోతే పేషెంట్ స్టేట్‌మెంటు యివ్వగలడు. ఐయామ్ సోసారీ !"

అన్నారెవరో. పోలీసులు - డాక్టర్లూ – కావచ్చు. తనున్నది హాస్పిటల్ !!!

అతి ప్రయత్నంమీద మళ్ళీ కళ్ళు తెరిచాడు సుబ్బారావు.

నర్స్ లేదు.

అందమైన నర్స్ వెళ్ళిపోయింది !

ఈ నర్స్‌కంటే తన 'సీత' వెయ్యిరెట్లు అందంగా వుంటుంది !

కానీ... కానీ... కానీ... భారంగా మూలిగాడు సుబ్బారావు. ఏదో నీడ కదిలింది. సుబ్బారావు కళ్లు చిట్లించి చూశాడు. అతను తనవైపు వస్తున్నాడు. ఎదుటి బెడ్ మీద వున్న వంకీలజుట్టతను.

సన్నగా, ఎర్రగా వున్న ఆ యువకుడు దగ్గరగావచ్చి సుబ్బారావు బెడ్‌మీద ప్రక్కనే కూర్చున్నాడు.

ఎంతో స్నేహభావంతో – ఆప్యాయంగా చూస్తున్నాడు

"బాధగా వుందా ?" అడిగాడు

జవాబు చెప్దామంటే గొంతు పెగలటం లేదు.

చేతో సైగ చేయాలి.

'కలుక్కు' మంది చెయ్యి.

కాళ్లూ, చేతులూ ఫ్రాక్చర్స్ అయి బరువైన బాండేజీలతో కట్టబడి వున్నాయి. సుబ్బారావు స్వాధీనంలో వున్నది ఒక్క తల మాత్రమే.

అది కూడా పూర్తిగా ప్రక్కలకే తిప్పలేకపోతున్నాడు.

"లేదు" అన్నట్లు తల అడ్డంగా ఊపాడు సుబ్బారావు.

సుబ్బారావు కంటి కొనల నుండి జారుతున్న నీటి బిందువుల్ని చేతో తుడిచాడు అతను.

"బాధపడకండి ! మిమ్మల్ని నిర్దాక్షిణ్యంగా గుద్దేసిన ఆ టాక్సీ డ్రైవర్‌ని పోలీసులు అరెస్టు చేశారు...ఇప్పుడు వాడు కటకటాలు లెక్కపెడ్తూ వుంటాడు" అతనే అన్నాడు.

టాక్సీ డ్రైవర్ మూలంగా తనీ బెడ్‌మీద– కాదు- తన మూలంగా టాక్సీడ్రైవర్ కటకటాల వెనుక ! పాపం ! అతని తప్పేంలేదు. తను లారీ నుండి తప్పుకోబోయి టాక్సీ క్రిందకి వచ్చాడు. టాక్సీ...టాక్సీ.

సీత, సూరిబాబు యిప్పుడు 'టాక్సీ'లో ఊరంతా తిరిగి ఊరేగుతుంటారు.

టాక్సీ ఏం ఖర్మం–ఆ వెధవకి చిన్నకారుందిగా–

అదీ అందమైనదే–వాడూ ఓ మోస్తరు అందగాడే

సీత అంతకంటే అందమైంది !

పూర్ ఫెలో తనే...తనే ...

ఆ లారీ కిందనుండి తప్పుకోకపోయున్నా బావుండిపోయేది.

ఆ లారీ టైర్ల కిందపడి కప్పలా నలిగిపోయున్నా తనకీ దిగుళ్లు వుండేవి కావు ...

ఆ సీత, సూరిబాబు ఎలా ఊరేగినా తనకేం బాధ వుండేది కాదు.

తను చావకపోగా టాక్సీ డ్రైవర్‌ని చిక్కుల్లో పెట్టాడు

"నా పేరు చలపతి"

సుబ్బారావు ఉలిక్కిపడ్డాడు. ఆలోచనల్లోంచి బయట పడ్డాడు.

అతనే వంకీలజుట్టు యువకుడు.

అతని పేరు చలపతా ??

"ఈ రూమ్‌లో వున్నది మనిద్దరమే ... నేను మీ ఎదురుగా బెడ్ మీదే వుంటాను ... ఏదైనా అవసరం అయితే నన్ను పిలవండి"

చలపతి నవ్వుతూ తన బెడ్ మీదికి వెళ్ళిపోయాడు.

అతను నవ్వుతుంటే ఎంతో హాయిగా వుంది.

సీత నవ్వినా అంతే !

తన మనసులో మల్లెలు పరిచినట్లుంటుంది.

(35వ పేజీ చూడండి)

తన గుండెల్లో గుడిగంటలు మోగినట్లుంటుంది.

అందుకే - సీతంటే పడి చచ్చేవాడు తను!

సీత కారణంగానే లారీ కింద పడి చావాలనుకున్నాడు.

కానీ చావకుండా బ్రతికిపోయాడు.

అదే చచ్చే చావయిందిప్పుడు -

అసలు సీత పరిచయం కాకుండావున్నా బాగుండిపోను.

ఈ చావు బ్రతుకుల సమస్యే వుండేది కాదు!

* * *

తన ప్రాణమిత్రుడు పావనమూర్తి పెళ్ళికి పాలకొల్లు వెళ్ళినప్పుడు అక్కడ పెళ్ళిలో పరిచయమైన సీతతో యింతటి గాఢమైన స్నేహం ఏర్పడుతుందని సుబ్బారావు ఊహించలేదు.

"ఓహ్! సుబ్బారావ్‌గారూ ... మీరు చాలా విట్టీగా మాట్లాడుతారే!" అని సీత తనను మెచ్చుకున్నప్పుడు ఈ లోకాన్నే మరిచిపోయే వాడు సుబ్బారావు.

"ఐ లైక్ యూ వెరీమచ్ .. మిమ్మల్ని, మీ మాటల్ని ఎన్నటికీ మరిచిపోలేను సుమండీ" అని సీత అభినందించిన రోజు రాత్రిమాత్రం నిద్ర పట్టేదికాదు - సుబ్బారావుకి.

ఊహల్లో తేలిపోయేవాడు. కలలు కనేవాడు. ఆ కలలు నిజమైనట్లు మళ్లీ కలలు కనేవాడు. సీతని చూడనిరోజు. ఆమె పేరుని తలవనిరోజు సుబ్బారావుకి జీవితం వ్యర్థం అనిపించేది.

సీతని, తనని అన్ని కోణాలనుంచి పోల్చి చూసుకున్నాడు. ఫరవాలేదు. ఇద్దరికీ ఈడూ జోడూ బాగుంటుంది. ఆమెతో తను ఏ విషయంలోనూ తీసిపోడు. చివరికి సుబ్బారావు ఓ నిర్ణయానికొచ్చాడు. తన మనసులో మాటల్ని సీత హృదయ ప్రాంగణంలో నిల్చిపోయేలా వెల్లడించాలనుకున్నాడు.

కానీ - అప్పటికే చాలా ఆలస్యం అయిపోయింది.

సుబ్బారావు ప్రేమైక హృదయ 'ఫటాల్న' ప్రేలింది.

తన సర్వస్వం - తన ప్రాణం - తన జీవితం - అనుకున్న సీత నవ్వుతూ, ముత్యాలు వొలకబోస్తూ సూరిబాబుతో మాట్లాడుతుంది -

కిటికీ కామాక్షి

(18వ పేజీ తరువాయి)

వాడు - ఆ రోగ్ - ఆ వెధవ - వేసిన 'విట్టు'కి విరగబడి నవ్వుతుంది.

ఏమిటీ మార్పు? ఏమిటీ విపరీత పరిణామం??

అన్నివైపుల నించి సుబ్బారావుకి వచ్చిన సమాధానం.

డబ్బు! డబ్బు!! డబ్బు!!!

ఔను—సీత డబ్బుగల సూరిబాబు వలలో పడిపోయింది.

అతని హోదా ఆమె హృదయాన్నాకట్టుకుంది.

అతని అంతస్తు ఆమెలో వింత అనుభూతులు రగిల్చింది!

'బంగారు పిచిక'ని తనదిగా చేసుకోవాలని దురాశకు లొంగిపోయి యిలా మారిపోయుంటుంది సీత' అనుకున్నాడు పూర్‌ఫెలో సుబ్బారావు

సుబ్బారావు పిడికిళ్ళు బిగించాడు.

తన నిర్మల ప్రేమకు డబ్బు అనే 'స్పెషల్ క్వాలిఫికేషన్' తో అడ్డుపడిన సూరిబాబుని చితక్కొట్టి చెంచాతో నంజుకు తినేయాలనుకున్నాడు.

కాని సూరిబాబు డబ్బులోనే గాక జబ్బల్లోనూ బలమైనవాడే!

అందంలోను, హోదాలోను. తెలివితేటల్లోనూ తనకంటే అధికుడు'

మనస్సు వాడి ఆధిక్యాన్ని అంగీకరించలేకపోతోంది.

వాడిలో ఏదో ఓ లోపం కోసం శతవిధాలా పోరి అలసిపోయింది.

తన బలహీనత్వాన్ని, అనాకారితనాన్ని నిందించుకున్నాడు సుబ్బారావు.

సీత తప్పేంలేదు!

ఏం చూసి తనను ప్రేమిస్తుంది?

కానీ - ఆ సూరిబాబును తల్చుకుంటే అతనిలో ప్రతి అణువు మండిపోతుంది. కుతకుతలాడి పోతోంది.

"ఏం చేయాలి? ఏం చేయాలి?"

ఏమీ తోచక జుట్టు పీక్కున్నాడు పిచ్చాడిలా.

లోకంమీద కక్ష.

డబ్బుగలవాళ్ళ మీద కసి.

అందంగావున్న వాళ్ళ మీద అసహ్యం.

శరీరాన్నంతటినీ దహించటం మొదలెట్టింది

సీతను సూరిబాబు పెళ్ళి చేసుకుంటున్నాడని వినగానే సుబ్బారావు గుండెను ఎవరో బలవంతాన పిండినట్లయింది.

కాలు గాలిన పిల్లిలాగ ఆ రోజంతా తిరిగాడు

ఎవర్ని చూసినా సీతా సూరిబాబుల్లా కనపడ్డారు.

ఏదో, ఒకటి చేయాలి.

ఏం చేయాలి? ఏం చేయాలి??

"సుబ్బారావ్! నీ వింత గడం నన్ను

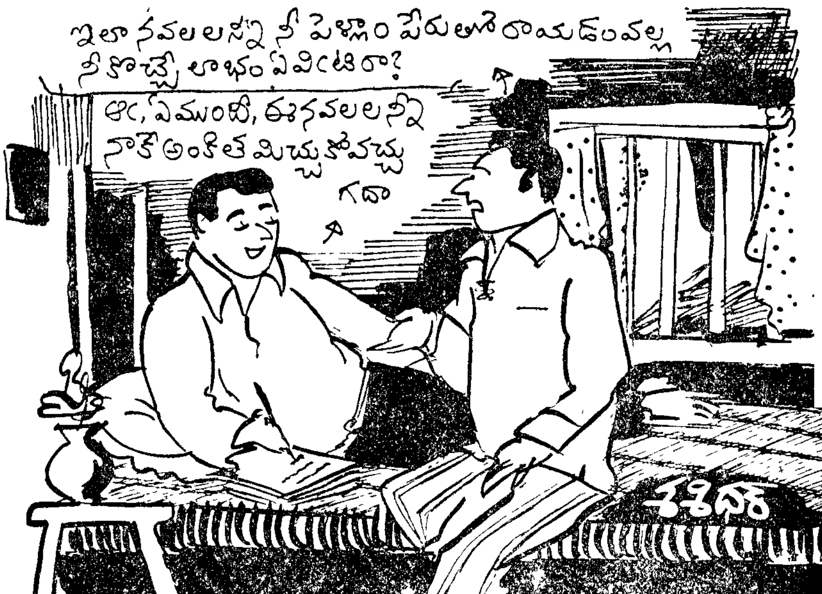

అనుకున్నేలా చేయాలి. ఏం చేయాలో ఎంత ఆలోచించినా తట్టలేదు.

ఆ సూరిబాబును హత్య చేస్తే! 'అమ్మో! యింకేమైనా వుంది...జైలు...పోలీసులు ... లాఠీదెబ్బలు! ఇహ ఆలోచనలు ముందుకు సాగలేదు ఒక్కసారిగా తనకేదైనా లాటరీ తగిలి షావుకారి అయితే...

"సుబ్బారావూ! నాకు నువ్వే కావాలి!" అంటూ సీత పరుగెత్తుకుని రాదూ! అప్పుడు చూడాలి ఆ సూరిబాబుగాడి ముఖం

ఏవేవో ఆలోచనలు ఏ పనీ చేయటానికి తోచటంలేదు తిండి తిప్పలు లేకుండా కాళ్ళరిగేట్టు తిరిగాడు. ఏదో ఒకటి చేయాలి. అప్పుడు తన్నందరూ గుర్తిస్తారు తన ప్రేమ చిరస్థాయి అవుతుంది. సీత తన కోసం కుమిలి కుమిలి ప్రాణం త్యజిస్తుంది.

అదివాలు తన బతుక్కు!

సుబ్బారావు ఆలోచనలు – పగ్గాల్లేని గుర్రాల్లా పరుగెడుతున్నాయి.

సీతా సూరిబాబుల పెళ్ళి రానేవచ్చింది.

ఇద్దరూ చేతులు పుచ్చుకుని హుషారుగా కేరింతలు కొడుతూ వచ్చి తనకు వెడ్డింగ్ కార్డు యిచ్చి పెళ్ళికి రమ్మని మరీ మరీ చెప్పారు.

ఆ రోజు మనసు చెదిరిన సుబ్బారావు ఏకాంతంగా కృష్ణానది ఒడ్డున గడిపాడు. ఈపాటికి పెళ్లి అయిపోయి వుంటుంది!

సినిమాల్లో జరిగినట్లు ఏ అవాంతరమైనా అడ్డువచ్చి పెళ్లి ఆగిపోయి, సీత తన దగ్గరకు వచ్చి "సుబ్బారావూ! నేను మోసపోయాను. నన్ను క్షమించు!" అంటూ తన వొళ్లో వాలిపోతే ఎంత బావుండెంత బావుండు!

కాని – అలా జరగలేదు. పెళ్ళి జరిగిపోయింది.

ఇహ తన బతుకు వృధా! వృధా!!

తను బలవంతంగా చస్తే అప్పుడన్నా ఈ లోకం గుర్తిస్తుంది.

కాని – చావటమే!!!

తప్పదు చావాలి. నాకు మరణమే శరణ్యము!

ఎలా? ఎలా?? ఎలా???

రోడ్డుమీద పోతున్న లారీ క్రిందకు దూరిపోతే .. నిజంగానే రోడ్డుమీద ఓ లారీ చాలా వేగంగా దూసుకొస్తోంది.

సుబ్బారావు గుండె చేత్తో పట్టుకున్నాడు. రోడ్డుమధ్యకు చేరుకున్నాడు. శరీరమంతా చల్లబడినట్లనిపించింది.

అప్పుడే తన కళ్లెదుట తన శరీరపు మాంసపుముద్ద చిక్కటి రక్తం చిమ్ముతూ భయంకరంగా కనిపించింది.

వణుకుతూన్న కాళ్ళను అణచిపెట్టి నిలబడ్డాడు.

లారీ అంతకంతకు దగ్గరకు వచ్చేసింది. భయం గుండెలోనుండి దూసుకుని గొంతులోకి వచ్చేసింది.

గుండెల్లో ఏదో అర్థంకాని ఘోష!

మెదడులో గజిబిజి శబ్దాల హోరు!!

'అమ్మో! చావు ... భయంకరమైన చావు'

తను చావకూడదు... చావరాదు!

సీత లేకపోతే సీత యింకొకతె - బతికుంటే యిలాంటి సీతల్ని ఎందర్నో చూడొచ్చు.

లోకం తన్ను గుర్తించకపోతే మానే – ప్రాణం! తన విలువైన ప్రాణం నిలిస్తే

చాలు! చాలు!! చాలు!!!

ఎగిరి ప్రక్కకు గంతేశాడు!

హమ్మయ్య!!

క్షణంలో లారీ ప్రక్కనుండి దూసుకుపోయింది.

కాని – వెనుకగా ఏదో చప్పుడు

కారు హారన్ ధ్వని!

తన మీదేదోపడి బరబరా యీడ్చుకుపోతోంది.

జనంగోల... కేకలు... గందరగోళం ... కోలాహలం... తనకేం జరుగుతుందో తెలీడం లేదు సుబ్బారావుకి. మెదడు గడ్డకట్టేసింది. సముద్రంలోని కెరటం బలంగా లాక్కెళుతున్నట్లుంది. ఊపిరి సలపటంలేదు ఏమవుతోంది? ఏమవుతోంది?? ఏమీ తెలిటంలేదు సుబ్బారావుకి అంతే.

* * *

పెద్ద గావుకేకకి కళ్ళు తెరిచాడు సుబ్బారావు ఎదుటి బెడ్ మీద వున్న వంకీలజుట్టు చలపతిని ఇద్దరు నర్సులు బలంగా పట్టుకున్నారు. చలపతి పెనుగులాడు తున్నాడు.

"వద్దు...వద్దు...నాకొద్దు" గావుకేకలు వేస్తున్నాడు గట్టిగా పట్టుకుని డాక్టర్ యింజక్షన్ చేశాడు. బలవంతంగా చలపతి నోరు విడదీసి ఏదో మందు నోట్లో పోశాడు. చలపతి పెనుగులాట మానేసి నోరు చప్పరిస్తూ నవ్వుతున్నాడు.

"సిల్లీ ఫెలో" అని చిన్నగా నవ్వుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు డాక్టర్.

"నర్సు చేదు మందు మార్చేసి యింత తీయని మందు యిస్తున్నారని ముందే చెపితే మిమ్మల్ని యింత ఇబ్బంది పెట్టేవాణ్నే కాదుగా!" అన్నాడు చలపతి తనలో తను నవ్వుకుంటూ

"ఈ వేళేమైనా కొత్త గనకనా...మీ కిది మామూలేగా..." దీర్ఘంతీస్తూ వెళ్ళిపోయింది నర్సు.

సుబ్బారావుకిదేం అర్థంగాక అయోమయంగా చూస్తున్నాడు. చలపతి ప్రక్క గంతులో సుబ్బారావు ప్రక్కకొచ్చి కూర్చున్నాడు.

"ఏమిటలా చిత్రంగా చూస్తున్నారు?" చనువుగా అన్నాడు చలపతి.

"మందు తీసుకోవటానికి నీవలా గొడవ చేసేస్తుంటేనూ..."

ఒక్క నెలలో రు.20 లక్షల దొంగ రవాణా సరుకు

కలకత్తా కస్టమ్స్ అధికారులు 1976 ఆగస్టు మాసంలో మొత్తం రు. 20 68 లక్షలు విలువ చేసే దొంగ రవాణా సరుకులను స్వాధీనం చేసుకున్నారు.

స్వాధీనం చేసుకున్న సరుకులలో రు. 38. 438 విలువచేసే బంగారం రు. 27,000 విలువచేసే వజ్రాలు, రు. 3. 12 లక్షలు విలువచేసే చేతి గడియారాలు, రు. 1.23 లక్షలు విలువ చేసే వస్త్రాలు, రు.7270/- విలువచేసే మత్తు పానీయాలు రు.1.26 లక్షల ఇండియన్ కరెన్సీ, రు 2.42 లక్షలు విలువచేసే లవంగాలు రు. 10 86 లక్షల విలువచేసే ఇతర సరుకులు వున్నాయి.

అదే మాసంలో దొంగ రవాణాకు పాల్పడుతున్న పది మందిని అరెస్టు చేశారు, నలుగురికి శిక్షలు విధించబడ్డాయి.

దేవి పిల్స్ REGD

వాడండి ముఖ్యంగా అలస్యమైన, శ్రమముగాకాక పోయిన, బాధతోకూడిన, లేక ఆగిపోయినబహిష్టుకు

SEALED PACKING: 28 & 14 TABLETS
AVAILABLE AT ALL CHEMISTS

Mfrs. SEENU & Co., MADRAS-21

డా. పి.వి.కె. రావ్, B.A., సెక్స్ స్పెషలిస్

వైద్యవిద్వాన్ వైద్యాచార్య హస్త ప్రయోగం, నరముల బలహీనత, అంగము చిన్నదగుట, శీఘ్రస్ఖలనము, శుక్లనష్టము, సుఖరోగములకు, మానసిక వ్యాధులకు శాస్త్రీయ చికిత్స, పోస్టుద్వారాకూడా చికిత్సగలదు.

రావూస్ క్లినిక్

టి. బి. రోడ్, తెనాలి. ఫోన్ : 700.

ప్రజాతంత్ర 14-11-76 సంచికలో

★ మారుతున్న నేటి సమాజంలో మారిపోతున్న పోలీసు భాయీ !
★ ఎర్ర బావుటా నిగనిగలు — ఈ వారం కల్లోలవార్త.
★ నాకు శ్రద్ధాంజలి ఘటించవద్దు — వ్యంగ్య రచన.
★ ఏ రంగంలోనైనా నాయకత్వం సంపాదించాలనుకుంటున్నారా ? — కొన్ని కిటుకులు.
★ చూడమ్మా, ఆ గుడ్డలు డిస్ప్లేయ్ — ఫ్యాషన్.
★ గోళ్లుతినే పెళ్లికొడుకుని కట్టుకుని నేనేం సుఖపడతా ? ఆరోగ్యం.
★ భార్యను రంజింపజేయడం ఎలా ? అన్యోన్య దాంపత్యానికి—సైన్సు.
★ 'వెనుకబడినతనం' మాటను భాషలోంచి తీసిపారేద్దాం !
★ నా జీవితంలో మరపురాని సంఘటన — నిరుద్యోగి.
★ ధనికులు మరింత ధనికులయేరు — కథ.
★ అంకుల్ ! మీరెంతో మంచివారు — బాలతంత్ర.
★ శ్రీ శ్రీ ఆత్మ చరిత్రాత్మ చరిత్రాత్మక రచన 'అనంతం'
★ వాసిరెడ్డి సీతాదేవి కొత్త తరహా సీరియల్ నవల — సావేరి.
★ పిల్లలనూ, పెద్దలనూ ఆకట్టుకొనే పిల్లల నవల — రాజు–పేద.
★ భారతీయ చలనచిత్రాలలో విప్లవాత్మక పరిణామాలు — ప్రత్యేక వ్యాసం.

వారం వారం సరికొత్త హంగులను సంతరించుకొనే ప్రజాతంత్ర ను చదవడం అలవాటుగా చేసుకోండి.

ప్రజాతంత్ర

నాంపల్లి స్టేషన్‌రోడ్, హైదరాబాద్-500001. ఫోన్ : 51555

కిటికీ కామాక్షి

"ఓ...అదా!" చూడండి– రోజూ వాళ్ళు మందులివ్వటం మారు మాట్లాడకుండా గుటుక్కున మింగేసి నోరు మూసుకు పడుంటం దీన్లో థ్రిల్ ఏముంటుంది చెప్పండి. మనం పేషెంట్లం. ఆ మందు పుచ్చుకున్న వాడు తర్వాత రోడ్డు మధ్య పడి గొడవ చేస్తాడు. మనం ఈ మందు పుచ్చుకునే ముందు బెడ్‌మీద పడి అల్లరి చేయాలి. హుషారు తెప్పించుకోవాలి. అంతేగాని మనం మమ్మీల్లా మంచం మీద ముడుచుకుని పడుకుంటే జబ్బు తగ్గదు, సరికదా దానికితోడు మరోజబ్బు నీరసం పెరుగుతుంది."

సుబ్బారావు చలపతి చెప్పేది ఉత్సాహంగా వింటున్నాడు, చాలా సరదాగా వుంది. ఇంకా వినాలనిపిస్తోంది.

"...మరో రహస్యం ఏమిటో తెలుసా?... వాళ్లు మందివ్వగానే మనం బుద్ధిమంతుల్లా పుచ్చేసుకున్నామనుకో...అప్పుడు వాళ్లకి కష్టమంటే ఏమిటో తెలీదు. సోమరితనం పెరిగిపోతుంది. హాయిగా నిద్దరోయి, ఆ మోహాలతోనే మనకి మందులివ్వడాని కొస్తారు. మనంగాని యిలా ఛెట్టుచేస్తూ హడావుడి చేశామంటే వాళ్లు యీ గొడవంతా భరించటానికి ముందుగానే 'ప్రిపేర్' అయి వళ్ళు దగ్గరుంచుకుని వస్తారు – అలా అని వాళ్ళ సహనాన్ని చివరివరకు పరీక్షించకూడదు. ఏదో ఓ నిముషం... ఎంజాయ్‌మెంటు. వాళ్ళకీ మనకీ సరదా..." చెప్తూ నవ్వుతున్నాడు చలపతి

సుబ్బారావుకి ఆపుకోలేనంత నవ్వు వచ్చింది.

"భలే చతురుడివే!"

* * *

రెండు రోజులు గడిచాయి. పోలీసులు వచ్చి యాక్సిడెంటుకు గల కారణాలు రాసుకుని వెళ్ళారు.

టాక్సీ డ్రైవరుదేం తప్పులేదని స్టేట్‌మెంట్ యిచ్చాడు సుబ్బారావు.

సుబ్బారావు ఇప్పుడు తల కొద్దిగా ప్రక్కకి తిప్పగలుగుతున్నాడు.

ఈ రెండు రోజుల్లోను చలపతి చాలా సార్లు వచ్చి సుబ్బారావును పలకరించాడు. ఎన్నో కబుర్లు, ఎన్నెన్నో తమాషాలు చెప్పి నవ్వించాడు.

అతన్ని చూస్తుంటే సుబ్బారావుకి చిత్రంగా వుంది.

జబ్బేమిటో తెలీదు. మనిషి మంచి ఆరోగ్యంగానే వున్నాడు.

ఎప్పుడూ చిరునవ్వుతో కళ కళలాడుతుంటాడు.

అతనికోసం ఈ రెండ్రోజుల్లోనూ ఎవరూ వచ్చినట్లు లేదు.

'తనకిలాగానే చలపతికి కూడా ఎవరూ లేరేమో !' అనుకున్నాడు సుబ్బారావు.

నిజమేనట –

చలపతికి ఎవరూలేరు. రెండు నెలల్నుంచి గుండెజబ్బుతో హాస్పిటల్లో వుంటున్నాడు.

మనిషి చలాకీగా వుండి తను నవ్వుతూ ఎదుటివారిని నవ్విస్తూ వుంటాడు. సుబ్బారావుకి చలపతికి మంచి స్నేహం కుదిరింది.

సుబ్బారావు కథంతా విని చలపతి జాలి పడ్డాడు.

సానుభూతి చూపాడు. ఓదార్చాడు. ధైర్యం చెప్పాడు.

మనిషైనవాడు ఎప్పుడూ నిరాశతో కృంగిపోకూడదని, ఆత్మహత్య చేసుకోవటం పిరికితనమని, జీవితాన్ని ధైర్యంగా ఎదిరించాలని బోధించాడు.

సుబ్బారావుకు యిక చలపతితోనే కాలక్షేపం.

అతని మాటలు వింటుంటే ఏదో ధైర్యం ఏమిటో ఆశ!

తెల్లవారిందగ్గర్నుంచి రాత్రి నిద్రపోయే వరకు అతని కబుర్లే!

సుబ్బారావు తన బాధంతా మరిచి తృప్తిగా హుషారుగా వుండగలుగుతున్నాడు.

చలపతి దినచర్యలో ఒక ప్రత్యేక కార్యక్రమం వుంది.

సుబ్బారావుకి చాలా ఉత్సాహాన్ని కలిగించే అంశం అది.

తన వెనుకవున్న కిటికీలోంచి చూస్తూ, అవతల జరిగే విషయాలన్నీ పూసగుచ్చినట్లు తనతో చలపతి చెప్తూంటే వింటుంటాడు.

అదే సుబ్బారావుకు ఉపశాంతి – మనస్తృప్తి!

చలపతి చూపుల్లోని ఆతృత, నిరీక్షణ చూస్తుంటే విచిత్రంగా వుంటుంది. చూస్తూ చూస్తునే కళ్లతోనే ఏవో సైగలు చేస్తుంటాడు.

ఒక్కోసారి లేచి మంచంమీద కూర్చుని చేతో ఎవరికో 'టాటా' చెప్తుంటాడు.

నవ్వుతాడు...కళ్లతో మాట్లాడతాడు. చెయ్యూపుతాడు.

ఏమిటేమిటో ఎవరికో చెప్పాలని తాపత్రయ పడుతున్నట్లు కనిపిస్తాడు.

చలపతి చేష్టలు సుబ్బారావుకి చిక్కు ప్రశ్నలా తోచాయి.

రోజు రోజుకీ సుబ్బారావులో ఉత్సుకత పెరగసాగింది.

తను కనీసం వెనుదిరిగి చూడలేడు. శరీరం తన స్వాధీనంలో లేదు. చలపతిని అడుగుదామంటే సభ్యతగా వుండదేమో! ఇహ వుండబట్టలేక ఓ రోజు అడిగేశాడు. చలపతి బదులుగా ఒక చిరునవ్వు నవ్వేడు. అతని నవ్వులో ఏదో చల్లదనం, తృప్తి, గర్వం గోచరించాయి.

"నేనీ హాస్పిటల్‌కు వచ్చి రెండు నెలలు అయింది" చలపతి చెప్తూంటే సుబ్బారావు అతని ముఖంవైపే చూస్తూ వింటున్నాడు.

"నా గుండెజబ్బు ఏమాత్రం తగ్గలేదు. నన్ను చూసినవాళ్లు నాకు గుండెజబ్బంటే నమ్మరు కూడా! కానీ, ఒక్కోసారి హఠాత్తుగా గుండెనొప్పి వచ్చి మెలికలు తిరిగిపోతాను. కనీసం సహాయానికి డాక్టరును పిలవటానికి కూడా నాకు శక్తి వుండదు. నా అదృష్టం బాగుండి దగ్గర ఎవరైనా ఉంటే డాక్టరును పిలిచి ఇంజక్షను యిస్తే బ్రతుకుతాను. లేదా నా పని అంతటితో ఆఖరు..."

"ఈ గదిలో నేనొక్కణ్ణే రాత్రింబవళ్ళు గడిపేవాడిని. ఇప్పుడు మీరున్న బెడ్ ఖాళీగా వుండేది. నా ఎదురుగావున్న ఆ కిటికీ ఒక్కటే నాకు తోడు...అదే నాకు నీడ... అదే నా ప్రాణం.. అదే నా ఆశ !"

చలపతి ఒక్క క్షణం ఆగి ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు.

"నే నిట్లా మాట్లాడుతుంటే బహుశా మీకు ఆశ్చర్యంగా వుండొచ్చు. కిటికీనేమిటా యింతగా పొగుడుతున్నానని మీరనుకోవచ్చు. దానికి కారణం వుంది. అది చెప్పటానికి నేనేమీ సిగ్గుపడను."

"నేనిక్కడికి వచ్చిన రెండవరోజే ననుకుంటాను. ఈ కిటికీ ఎదురుగుండా వున్న డాబా యింట్లో ఒక సుందరి కనబడింది. బహుశా ఆ అమ్మాయి ఏ కాలేజీలోనో చదువుతూ వుంటుందనుకుంటాను. ఉదయం ఎనిమిది గంటలకు చిరునవ్వులతో డాబామీద ప్రత్యక్షమవుతుంది. ఆమె కళ్లల్లోని వెలుగు మోడుబారిన నా ఏకాకి జీవితానికొక మెరుపులా క్షణకాలం మెరుస్తుంది. ఆమె లోనికి వెళ్లగానే తిరిగి ఎప్పుడు కనబడుతుందా అని ఆతృతగా ఎదురు చూస్తుంటాను."

"తిరిగి పది గంటలకి కాలేజీకి వెళ్ళటానికి గుమ్మంలో ప్రత్యక్షం అవుతుంది. ఆమె చల్లని చూపులు నామీద ప్రసరించగానే సర్వస్వం మరిచిపోతాను. ఆమె రిక్షాలో

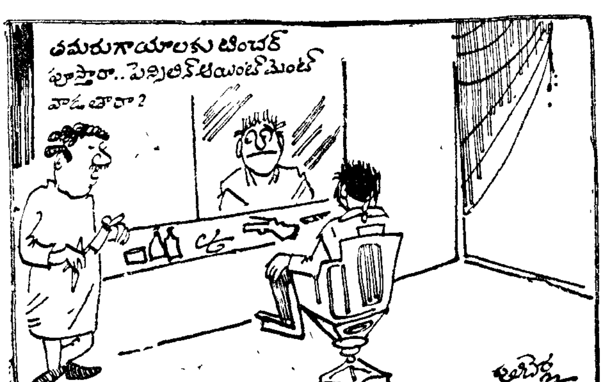

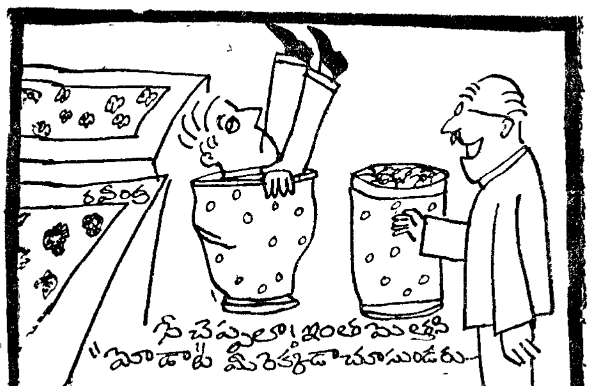

కూర్చుని నాకు వీడ్కోలిస్తుంది. తిరిగి సాయంత్రం ఎప్పుడవుతుందా అని నా నిరీక్షణ.''

ప్రవాహం లాగ చలపతి చెప్తుంటే సుబ్బారావులో ఆసక్తి పెరిగింది. చలపతి తిరిగి ప్రారంభించాడు.

''సాయంత్రం అయిదుకాగానే సుందరి రిక్షాలోంచి దిగగానే నావైపు చిరునవ్వును చిందించి లోపలికి వెళ్ళి, క్షణకాలంలో డాబా మీద సాక్షాత్కరించేది. ఆమె నిర్ణీత కాలానికి కనబడకపోతే నా మనసు నా అదుపులో వుండదు. ఏదో పోగొట్టుకున్నవాడిలా వుంటుంది. ఇదీ నా దినచర్య! ఆ అమ్మాయి పేరేమిటో కూడా నాకు తెలీదు అట్లాగే నేనెవ్వరినో కూడా ఆమెకు తెలీదు. మా హృదయాలకు మా పరిచయం అక్కర్లేదనుకుంటాను. చూపుల బాంధవ్యానికి మనుష్యుల పేర్లతో నిమిత్తం లేదనుకుంటాను అయినా నా మనస్తృప్తికోసం కిటికీలోంచి కనిపిస్తున్న ఆ సుందరికి ముద్దుగా 'కామాక్షి' అని పేరు పెట్టుకున్నాను. ఆ పేరుని నాలో

నేనే పిల్చుకుంటూ వుంటాను.''

కొద్ది నిముషాలు చలపతి ఆపాడు.

అతని ఆత్మసంతృప్తికి, నిస్వార్థ ప్రేమకు సుబ్బారావు ఆశ్చర్యపోయాడు ఇలాంటి బాంధవ్యం కూడా లోకంలో వుండటం సుబ్బారావు మేధస్సుకి అందని విషయం!

చలపతి తిరిగి ప్రారంభించాడు.

''నాలో జరుగుతున్న యీ సంఘర్షణ ఎవరికైనా చెప్పాలని, నా యీ సంతోషాన్ని ఎవరితోనన్నా చెప్పుకొని సంతృప్తి చెందుదామని తలిచాను. మీరు నాకు తోడుగా యిక్కడకు వచ్చారు. కానీ మీ విషాదగాథ విని నా హృదయం చివుక్కుమంది. మీ విషయం తల్చుకుంటే మా మూగ ప్రేమే మంచిదని తోస్తోంది. మీ యీ పరిస్థితి చూస్తుంటే ఒక్కోసారి నాకు ప్రేమమీదే అసహ్యం వేస్తుంటుంది.''

చలపతి ఆగాడు.

సుబ్బారావుకు సీత గుర్తుకొచ్చింది.

'ఈపాటికి సీతా, సూరిబాబులు హనీమూన్‌లో గడుపుతూండవచ్చు. లోకంఅంతా సంతోషంగా, స్వేచ్ఛగా గడుపుతూవుంటే తనొక్కడే దిక్కులేని యీ హాస్పిటల్లో ఏకాకిగా, నా అనే వాళ్ళు లేక...'

ఇలా వూహించుకుంటే సుబ్బారావుకు దుఃఖం ఆగలేదు

తన ప్రక్కన వచ్చి కూర్చుని ''సుబ్బారావుగారూ! మీరు మరీ ఎక్కువగా ఆలోచించి మనసు పాడుచేసుకోకూడదు.'' అని ధైర్యాన్ని కలుగచేస్తున్న చలపతిని చూసి దుఃఖం దిగమింగుకున్నాడు

''మీరు గతం మరిచిపోయి వర్తమానంలోకి రావాలి. గతం గతమే ...'' అంటూ చలపతి తొందరగా అతని బెడ్ మీదికెళ్ళి కూర్చున్నాడు

అంత త్వరగా ఎందుకెళ్ళిపోయాడో సుబ్బారావుకి అర్థంకాలేదు

గోడనున్న గడియారంవైపు చూశాడు.

ఆయిదు గంటలయింది

సుబ్బారావుకి విషయం అర్థమైంది.

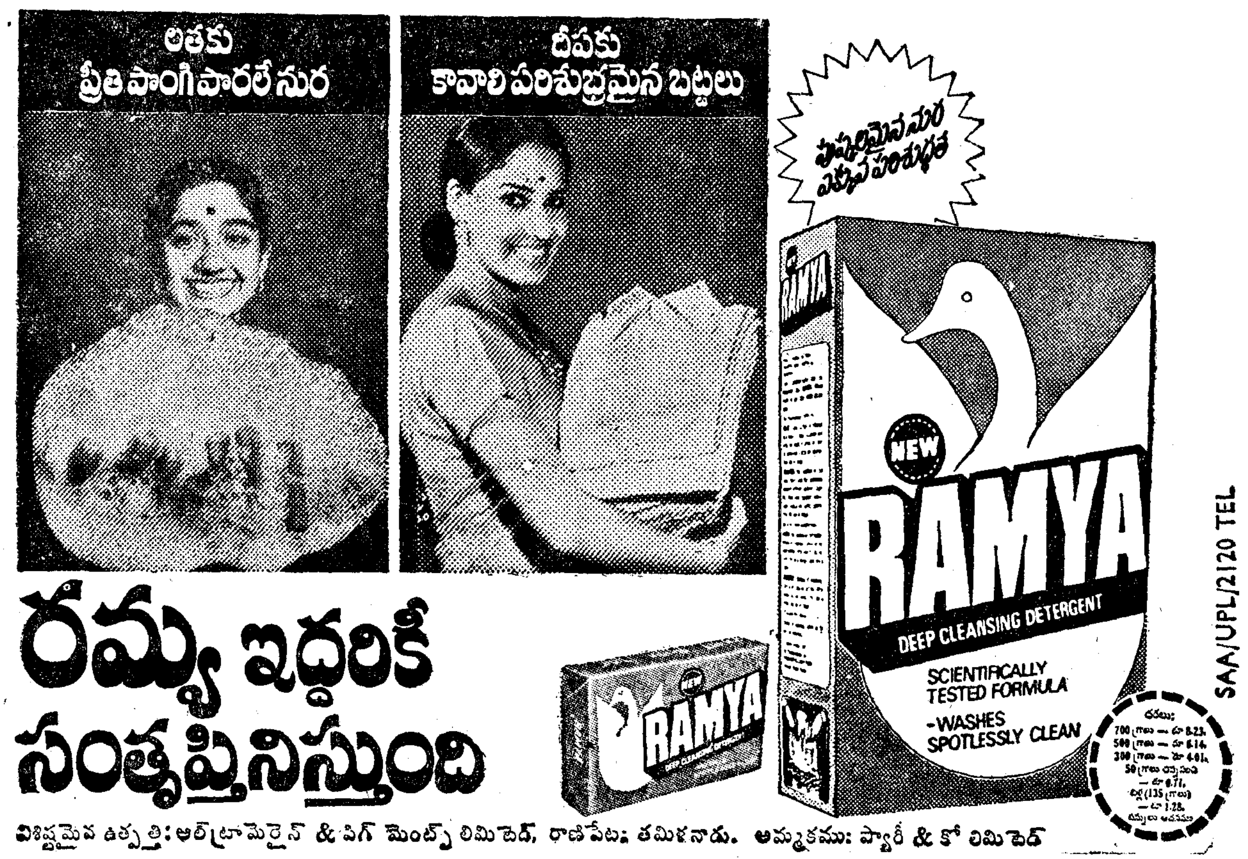

చలపతి చూపులు తనపైగా లగ్నమై వున్నాయి అతని కళ్ళు నిశితంగా వేటి కోసమో నిరీక్షిస్తున్నాయి.

సుబ్బారావు కనురెప్పలు వేయకుండా చలపతినే గమనిస్తున్నాడు.

కొన్ని క్షణాలలోనే చలపతి సుబ్బారావు వైపు చూపుల్ని త్రిప్పాడు.

“ఇప్పుడే కామాక్షి కాలేజీ నుంచి వచ్చింది. పూలుజడ వేసుకుని, తెల్లని మల్లెపువ్వులాంటి చీరలో కామాక్షి అప్సరసలా వుంది. ఆమె నవ్వుతుంటే ముత్యాలు రాలుతున్నట్లుంది.” చలపతి తన్మయత్వంతో వర్ణిస్తున్నాడు.

సుబ్బారావు చలపతి అదృష్టానికి ముగ్ధుడయ్యాడు.

‘తనకా అదృష్టంలేదు. మల్లెపువ్వులూ...తెల్లచీర...సీత కూడా అలాగే తయారవుతుంది. ఆ రూపంలో సీత కనిపిస్తే తను పరవశించిపోయేవాడు. తెల్లచీరలో సీత రతీదేవిలా వుండేది. ఓరోజు సినిమాకి కూడా వెళ్ళారు తామిద్దరు. తాను తెల్లబట్టలే వేశాడు. ఎంత చక్కని జంట అనుకుని వుంటారంతా. కాని, ఆ హాలు దగ్గరే సూరిబాబు శనిగాడిలా తయారై తన ప్లానంతా చెడగొట్టాడు. ఆ సినిమా ఏం బాగోలేదని వెధవ కబుర్లు చెప్పి ఏ.సి. హోటల్‌కి వెళ్దామని సీతను మనసు మార్చేశాడు. ఛీ. ఛీ నా ఆలోచనల మధ్య ఆ డర్టీ రాస్కెల్ ఎందుకూ...’ అనుకున్నాడు సుబ్బారావు.

తెల్లచీరలో కామాక్షి ఓహ్! సీత లాంటి కామాక్షి, కామాక్షి లాంటి సీత!

తాను కనీసం వెనుదిరిగి చలపతి అదృష్టదేవతను ఒక్కసారి చూడగలిగితే ఎంత బావుండు

కాని తను అశక్తుడు. ఒక్కసారి చూసే అదృష్టం కూడా లేదు. తనిట్లా కదలకుండా శవంలా పడుకోవటం ఎన్ని రోజులు! తన పరిస్థితిపై తనకే జాలి వేసింది.

సుబ్బారావు ముభావంగా, దిగులుగా వుండటం చూసి చలపతి ఉల్లాసంగా కబుర్లు మొదలు పెట్టాడు.

చలపతితోపాటు సుబ్బారావు కూడా శృతి కలిపి ఆ పూట గడిపేశాడు. ఆ రోజురాత్రి చాలా ప్రొద్దుపోయే వరకు సుబ్బారావు నిద్రపోలేదు. ఏవేవో ఆలోచనలు, పీడకలలు, పిచ్చి కలలు !! సీతా, సూరిబాబు. చలపతి, కామాక్షి జంటలు జంటలుగా కనిపించారు.

ఉదయం పదిగంటలవుతుంది.

చలపతి చూపులతోనే కిటికీ కామాక్షిని కాలేజీకి పంపించి సుబ్బారావుతో కబుర్లలో పడి చాలాసేపు సుబ్బారావును నవ్వించాడు.

నవ్వుతూ నవ్వుతున్న వాడల్లా చలపతి ఒక్కసారిగా గుండె పట్టుకొని ముందుకు జరిగాడు.

మనిషి మెలికలు తిరిగిపోతున్నాడు

రక్తం అంతా ముఖంలోకి చిమ్ముకొని వచ్చినట్లు ఎర్రబడింది.

గజగజ వణికిపోతూ, గుప్పెట్లో గుండెల్ని అదిమిపట్టుకొని మెలికలు తిరిగిపోతున్నాడు

సుబ్బారావు ఓ నిముషం ఏం చెయ్యటానికి తోచలేదు.

“డాక్టర్ ! డాక్టర్!” పిచ్చెత్తినట్లు అరిచాడు. అవతలవున్న నర్స్ పరుగున వచ్చింది.

చలపతి పరిస్థితి చూసి అర్జెంటుగా డాక్టర్ని వెంటబెట్టుకొచ్చింది. వెంటనే డాక్టర్ చలపతికి ఇంజక్షన్ యిచ్చాడు. కొన్ని నిముషాల్లో చలపతి తేరుకుని ప్రశాంతంగా నిద్రపోయాడు.

సుబ్బారావుకు యింకా మెలకువ రాలేదు. ఎవరో తట్టి లేపారు. కళ్ళు తెరిచాడు సుబ్బారావు.

చలపతి నవ్వుతూ అభినందనలు చెప్తున్నాడు. తనప్రాణం కాపాడినందుకు థాంక్స్ చెప్పాడు ఆ రోజల్లా ‘కిటికీ కామాక్షి’ కబుర్లతో కాలం గడిచిపోయింది.

★ ★ ★

“సిస్టర్! నాకు ఎంత ఖర్చుపెట్టినా తరగని ఆస్తి వుంది ఓహ్ లిమిట్‌లెస్. నేనింతవరకు లెక్కపెట్టలేదు అది ఖర్చు పెట్టేందుకు నాకు ఓపికా లేదు. పంచుకునేందుకు నా వాళ్ళంటూ ఎవరూ లేరు.”

చలపతి ప్రవాహంలా చెప్పుకుపోతున్నాడు.

మందివ్వటానికి వచ్చిన నర్స్ తనొచ్చిన పని మర్చిపోయింది.

సుబ్బారావు తనలో నవ్వుకుంటూ చలపతి మాటలు వింటున్నాడు.

“నా తరువాత...అంటే నేను పోయిన తర్వాత నా ఆస్తి ఎవరికివ్వాలి. ధర్మసత్రాల మీద, హాస్పిటళ్ళమీద, గుళ్ళూ గోపురాల మీద నాకు ఆట్టే నమ్మకం లేదు. అంచేత వాటికి విరాళంగా రాసి నా ఆస్తిని దుర్వినియోగం చేయదల్చలేదు.”

ఓసారి చెప్పటం ఆపి నర్స్‌ని, సుబ్బారావుని మార్చి మార్చి చూసి, ఇద్దరూ ఇంటరెస్ట్‌గా వింటున్నారని నిర్ణయించుకుని మళ్ళీ మొదలెట్టాడు.

“నా ఆస్తి ఏం చేయదల్చాననికదూ...మీ ప్రశ్న! నాకు ఒకే ఒక మార్గం కనిపిస్తోంది. ఒక పెద్ద ఎడ్వెంచర్. నా ఆస్తిని ఎవరికీ యివ్వకుండా నాతోపాటే తీసుకెళ్ళిపోదలిచాను దట్సాల్ రైట్...అంతే...అంతే...!” అన్నాడు చలపతి.

నర్స్‌కి ఆత్రుత, ఆశ్చర్యం కలిగాయి.

మట్టిగోడలు నానిపోకుండా చేయడం

మట్టిగోడలతో ఇళ్ళు కట్టుకునే పద్ధతి మన గ్రామాలలో ఇంకా విస్తృతంగా అనుసరించడం జరుగుతున్నది. వీటిలో కొన్ని ఇళ్ళగోడలు వర్షాలకు నాని కూలిపోవడం తరచు సంభవిస్తూనే వుంటుంది ఈ గోడలు వానలకు, నీటికి నానిపోకుండా చెయ్యడానికి ఒక ప్రక్రియను రూపొందించడం జరిగింది. ఇది చౌకగా అనుసరించ దగినది 25 కిలోల తారును కరిగించి 50 లీటర్ల కిరసనాయిల్‌లో కలపాలి. ఇది చల్లారాక వడగట్టి మందులు చల్లడానికి ఉపయోగించే స్ప్రే పంపులతో దీనిని మట్టి గోడపై చల్లాలి. ఈ పంపులు ఈ రోజుల్లో ప్రతి పంచాయితీ ఆఫీసులోనూ లభిస్తూనే వుంటాయి. ఒకసారి ఈ ద్రావణాన్ని చల్లి, నాలుగు గంటల తర్వాత మళ్ళీ చల్లాలి. ఈ ద్రావణం చల్లిన గోడలు ఆరాక బూడిద రంగులో వుంటాయి. కావాలనుకుంటే ఒక కిలో సున్నంలో 75 గ్రాముల సర్ఫ్‌ను కలిపి ఈ గోడలకు వెల్ల వేసుకుంటే తెల్లగా కనిపిస్తాయి. అనేక ఇళ్ళ మట్టిగోడలు బయట భాగాలపై పైన సూచించిన విధంగా ఈ ద్రావణాన్ని ప్రయోగించడం జరిగింది. ఫలితంగా అనేకసార్లు కుంభవృష్టి కురిసినా ఈ గోడలలో ఒక్క చుక్క నీరు కూడా ఇంకలేదు

"ఇంతకూ మీరు చెప్పే ఆస్తి ఎక్కడుంది. ఎంత వుంది. తెల్సుకోవచ్చా?"

'తన మనసులోని ప్రశ్న నర్స్ అడిగేసిందితే' అనుకున్నాడు సుబ్బారావు.

నర్స్ గౌనుకు తగిలించుకున్న పెన్ అడిగి తీసుకుని ఓ కాయితంమీద ఏదోరాసి నర్స్‌కి అందించాడు.

"... చదువు!" అన్నాడు.

నర్స్ ఆ కాయితంమీద రాసింది బిగ్గరగా చదివి అదిరిపడింది.

"నా ఆస్థి నా దగ్గరే వుంది. అది నా గుండెజబ్బు. తరగనిది" అని వుంది దాన్లో.

చలపతి సంతోషంగా చప్పట్లు కొట్టి పకపకా నవ్వాడు.

నర్స్‌కి, సుబ్బారావుకి నవ్వాగలేదు. వాళ్ళు శృతి కలిపారు.

"యూ సిల్లీ బోయ్! ఎదుటి వాళ్ళని ఆనందపెట్టడంకోసం కట్టు కథలు చెప్పి నవ్విస్తాడు. కవ్విస్తాడు" అని నవ్వుకుంటూ చకచకా వెళ్ళిపోయింది నర్స్.

చలపతి తన బెడ్‌మీద పడి దొర్లి దొర్లి నవ్వుకున్నాడు.

సుబ్బారావుకి చలపతి చూస్తుంటే చాలి ముచ్చటేసింది.

* * *

ఇప్పుడు సుబ్బారావు ఒంటరితనం మర్చిపోయాడు.

'కిటికీ కామాక్షి' కబుర్లు వింటూంటే సీత గుర్తుకొస్తోంది. కామాక్షి వర్ణనలు వింటుంటె సుబ్బారావులో ఏదో అవ్యక్తమైన కోరిక పెరగసాగింది.

'ఒక్కసారి కిటికీలోనుండి కామాక్షిని చూడగలిగితే!'

తన ఈ కోరిక ఎవరితో చెప్పుకో గలుగుతాడు?

ఎంతగా తన కోరికను అణచుకునేకొలది అది అంతగా పెరగసాగింది.

చలపతి అదృష్టవంతుడు.

కాలు కదలకుండానే రోజూ తన అదృష్ట దేవత దర్శనం చేసుకోగలుగుతున్నాడు.

తనకు అలాంటి అదృష్టం లేదు.

కనీసం ఒక్కసారి చూసే భాగ్యమున్నా కలుగదు!

రోజు రోజుకి సుబ్బారావులో కిటికీ కామాక్షిని చూడాలనే కోరిక బలపడసాగింది.

కానీ — తను తల పక్కకు త్రిప్పగల స్థితిలోకూడా లేదు.

కనీసం చలపతి అయినా అడగడే 'కామాక్షిని చూడాలని వుందా?' అని.

సుబ్బారావులో రోజు రోజుకు చిత్రమైన భావాలు రాసాగినై.

యధాలాపంగా రోజులు గడిచిపోతున్నాయి.

దీర్ఘ వ్యాధులకు ఉత్తమ సిద్ధ వైద్యం!

హస్త ప్రయోగం, అంగము చిన్నదై అవసర కాలమందు అసంతృప్తి, శుక్లనష్టము, నపుంసకత్వము, హెర్నియా, చర్మవ్యాధులు, పోస్టు ద్వారా కూడా వైద్యంచేయబడును. వరిబీజము (బుడ్డ), మూత్ర వ్యాధులు ఆపరేషన్ లేకుండ. రండి

డా॥ దేవర, ఫోన్ 551,
మార్వాడి గుడి వద్ద, తెనాలి.
31-డి, శివాజీ స్ట్రీట్, మద్రాసు-17.

మూలశంకకు
త్వరగా
నమ్మకమైన
హెడన్సా
విరేపనముతో
చికిత్సను పొందండి
శస్త్రచికిత్స
అవసరములేదు!

మీకు సంతానం లేదా?

ఆపరేషన్, యితర వైద్య చికిత్సలచె నిరాశ చెందిన సోదరీమణు లనేకులు మా సలహాలచే సంతానవంతులయి యిచ్చిన యోగ్యతా పత్రములు గలవు. స్త్రీ పురుష వంధ్యాదోష నివారణ నిపుణులు

ఉచిత వివరములకు :

శ్రీ నాగార్జున మూలిక కుటీరం

రైల్వేస్టేషన్ వద్ద, రామాలయం వీధి,
తెనాలి - 2.

కిటికీ కామాక్షి

ఇదివరకు మాట్లాడినంత స్వేచ్ఛగా సుబ్బారావు యిప్పుడు మాట్లాడలేక పోతున్నాడు.

చలపతి మాత్రం తన కామాక్షి కబుర్లతో పొద్దు పుచ్చుతున్నాడు

.సుబ్బారావులో కోరిక క్షణ క్షణానికి బలపడసాగింది. కామాక్షి స్థానంలో సీత వున్నట్లే కనిపిస్తోంది. సీత తనను రమ్మని పిలుస్తోంది. ఏదో రహస్యం చెప్పాలని పిలుస్తోంది. సీతే కామాక్షి. కామాక్షే సీత !!

'తనెట్లా అయినా కామాక్షిని ఒక్కసారి చూడాలి !'

హృదయంలో ఒక అస్పష్టమైన ఊహ మెదిలింది.

బలవంతంగా దాన్ని తన శాయశక్తులా అణచాడు.

కాని, అది తిరిగి హృదయమంతా ఆక్రమించుకోసాగింది.

దానిముందు సుబ్బారావు బలం చాలటం లేదు.

రాత్రంతా సుబ్బారావుకు నిద్రపట్టలేదు సతమతమవుతునె వున్నాడు.

తన కోరిక వెనుక దాగివున్న భయంకరమైన నిజాన్ని తల్చుకొని వణికిపోయాడు.

కాని, దానిగురించి ఆలోచించటం మానలేకపోయాడు.

మామూలుగానే ఆ రోజు తెల్లవారింది.

కాని సుబ్బారావు మాత్రం మామూలుగా లేడు.

చలపతి ఎంతగా నవ్వుతూ కబుర్లు చెప్పినా స్వేచ్ఛగా నవ్వలేక పోతున్నాడు.

తన మాలిన్యాన్ని దాచటానికి ప్రయత్నించే కొలది అది అతని ముఖ కవళికల్లో కనపడుతునే వుంది.

డ్యూటీ డాక్టర్ రౌండ్ చేసి వెళ్లిపోయాడు !

"ఈ రోజు మీ మూడ్ బాగా లేదనుకుంటాను. బహుశా మీకు సీత గుర్తువచ్చి వుంటుంది." అని ప్రశ్నించాడు చలపతి.

సుబ్బారావు చిరునవ్వును బలవంతంగా తెచ్చుకున్నాడు. మాట్లాడుతూనే చలపతి దృష్టి కిటికీవైపు మళ్లింది. క్షణంలో అతని ముఖంలో సంతృప్తితో కూడిన ఆనందం వెల్లివెరిసింది. సుబ్బారావులో అర్థంకాని బాధ మొదలయింది.

చలపతి మామూలుగా కిటికీ కామాక్షి రూపాన్ని వర్ణిస్తున్నాడు.

"కామాక్షి ఈవేళ చాలా నీట్‌గా తయారయింది. తలకి పోసుకున్నట్లుంది. వదులుగా రెండు జడలు వేసుకుంది చెవికి పైన ఓ ప్రక్కగా తలలో గులాబీ, ఓహ్ గులాబీశారీ ఎంత నిండుదనాన్నిచ్చింది. ఎంత బాగా నవ్వుతుంది కామాక్షి అంతేకాదు...నాజూగ్గా..."

వర్ణిస్తున్నవాడల్లా చలపతి హఠాత్తుగా ఒక్కసారిగా ఆగిపోయాడు గుండెను పట్టుకుని ముందుకు ఒరిగిపోయాడు. మనిషి కొంకర్లు తిరిగిపోతున్నాడు మళ్లీ గుండెనొప్పి వచ్చినట్లుంది. చలపతి మెలికలు తిరిగిపోతున్నాడు. ముఖం ఎర్రబడింది. గజగజ వణుకుతున్నాడు అయ్యో, అయ్యయ్యో ఎలా ? గుప్పెడంత గుండెలో ఎంత నొప్పి, ఎంత పోటు! చలపతిని తన బెడ్ మీద బాధలో చుట్టచుట్టుకు పోతున్నాడు జాలితో కూడిన చూపులతో సుబ్బారావువైపు చూస్తున్నాడు. ఆ చూపుల్లో ఎంత శక్తి–

'ఒక్కసారి డాక్టరు కోసం కేకవేయవూ!' అంటున్నట్లున్నాయి.

సుబ్బారావులో చలనంలేదు. చలపతి నురుగులు కక్కుతున్నాడు. సుబ్బారావు తన చూపుల్ని చలపతివైపు నుంచి మరల్చుకున్నాడు. అతనివైపు చూస్తే ఆ దీనహీన స్థితికి తనకు తెలియకుండానే పొరపాటున డాక్టర్‌కోసం కేకలేస్తాడేమోనని భయం ఆవహించింది.

హృదయాన్ని గట్టిగా రాయి. చేసుకుని రెండు నిముషాలు బలంగా కళ్లు మూసుకున్నాడు.

కాని హృదయంలో ఒకటే ఘోష !

మెదడులో భయంకరమైన పెళపెళలు !!

గుండెల్లో గునపాల పోట్లు !

ఎదుటి బెడ్‌లో ఓ వ్యక్తి ప్రాణం కోసం చివరిసారిగా హోరాహోరీగా యుద్ధం చేస్తున్నాడు.

దాని ఎదుట బెడ్‌లోని ఒక వ్యక్తి మానవత్వానికీ రాక్షసత్వానికీ జరిగే యుద్ధాన్ని తిలకిస్తున్నాడు,

సంఘర్షణ ముగిసింది.

రాక్షసత్వం గెలిచింది.

సుబ్బారావు మెల్లగా కళ్లు తెరిచాడు.

చలపతి జీవితంతో పోరాడి, అలసి శాశ్వత

వీద పోయాడు. అతని కళ్ళు సుబ్బారావునే చూస్తున్నాయి. అతని పెదాల్లో చిరునవ్వు చిందులాడుతూనే వుంది.

సుబ్బారావు చూడలేకపోయాడు. వెన్నులోంచి భయం చిమ్ముకువచ్చింది. ఒక్క గావుకేక పెట్టాడు...కాని—చాలా ఆలస్యంగా-

ప్రక్క వార్డులోవున్న డాక్టర్, నర్స్ సుబ్బారావు కేకవిని పరుగెత్తుకొని వచ్చారు.

సుబ్బారావు గట్టిగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు. కానీ. చెవులు వాటిపని చేస్తున్నాయి.

హడావుడిగా డాక్టర్, యింకెవరెవరో అటు యిటు పరుగెత్తారు. చలపతిని పరీక్షించారు పెదవి విరిచారు. చలపతి ఇకలేడు. ప్రాణాలతో పెనుగులాడిన చలపతిలో చలనం లేదు శవంపై గుడ్డ కప్పారు.

''పూర్ ఫెలో! తన ఆస్తిని తనవెంటే పట్టుకుపోయాడు.'' కళ్ళనీళ్ళు తుడుచుకుంటూ అంది నర్స్. సుబ్బారావు చలపతి శవాన్ని చూసి దోషిలా వణికిపోయాడు. ఎవరూ తనవైపు పరికించటంలేదు.

ఆ రోజు సాయంత్రం-

చలపతి శవాన్ని బెడ్‌మీదనుంచి తొలగించారు. రూము వెలవెల బోయినట్లుంది. చలపతి పడుకునే బెడ్ తన్నుచూసి పరిహసిస్తున్నట్లనిపించింది సుబ్బారావుకు. దాని వైపు చూళ్లేకపోయాడు.

రెండో రోజు—

డాక్టర్ విజిట్‌కు వచ్చి సుబ్బారావును చూసి జాలిపడ్డాడు. ''మీరిప్పుడు ఏకాకి అయ్యారు. ఎప్పుడూ సందడిగా వుండే చలపతి లేడు. ఎవరినైనా ఈ రూమ్‌లోనికి మారుస్తాను. మీకు ఒంటరితనం పోతుంది'' అన్నాడు డాక్టర్.

డాక్టర్ వెళ్లిపోతున్నాడు. తన మనసులోని కోరిక అతనితో చెప్పాలి...చెప్పాలి...చెప్పాలి... మరో నాలుగడుగుల్లో రూమ్ దాటిపోతాడు. సుబ్బారావు ఆలస్యం చేయకుండా—

''డాక్టర్!'' అని పిలిచాడు. డాక్టర్ వెనుదిరిగి వచ్చాడు.

''డాక్టర్! ఓ చిన్న కోరిక!''

ఏమిటన్నట్లు చూశాడు డాక్టర్.

సుబ్బారావు తనకోరిక చెప్పటానికి ఓ నిముషం జంకాడు చివరకు ధైర్యం తెచ్చుకున్నాడు.

''ప్లీజ్ డాక్టర్! నన్ను ఎదుటి బెడ్‌లోనికి మార్చండి!'' అన్నాడు.

డాక్టర్ చిత్రంగా సుబ్బారావు వైపు చూశాడు

జాలిగా చూస్తూ సుబ్బారావు పై సానుభూతి చూపాడు.

''చలపతి మీది అభిమానాన్ని చంపుకోలేక పోతున్నారు ఐ పిటీ యు అలాగే మీ బెడ్ మార్పిస్తాను'' అంటూ నర్సును పిలిచి బెడ్‌ను మార్చమని చెప్పాడు.

సుబ్బారావులో ఉద్విగ్నత పెరిగింది. ఒక వైపు తప్పు చేశాననే బాధ! మరొక వైపు అర్థంకాని ఆనందం!! రకరకాల ఆలోచనలతో ఊపిరాడటంలేదు తనకి. 'కిటికీ కామాక్షి' ని చూడగలడు. ఇక వుండే రోజులు కామాక్షిని చూస్తూ గడపవచ్చు. సీతలాంటి కామాక్షి కామాక్షిలాంటి సీత! సీత లేకపోతే పోయింది

మీరింతవరకూ వివాహం చేసుకోపోవడానికి కారణం ??

నా నటజీవితంలో రెండొందల చిత్రాలలో పెళ్ళి సీన్లలోనూ నూటయాభై శోభనం సీన్లలోనూ నటించి, నటించి, మొహం మొత్తింది !

నా బతుక్కి కామాక్షి చాలు ఓ రకమైన సంతృప్తితో గట్టిగా ఊపిరి పీల్చాడు.

నలుగురు 'వార్డుబాయ్స్' వచ్చారు. తన హృదయంలో అమృతం చల్లటానికి వచ్చిన మూర్తులు! రోజూ తను కామాక్షిని కిటికీ గుండా చూసే అవకాశాన్ని కల్పించేందుకు వచ్చిన అదృష్టదేవతలు!

గడియారం చూసాడు పదినిముషాల తక్కువ పది. వాళ్ళు చలపతి బెడ్‌ను అక్కణ్నుంచి తొలగించారు. తన బెడ్ ఎత్తి అక్కడకు మార్చారు. సుబ్బారావు గుండెల్లో ఏదో ఆత్రుత, ఏవేవో తెలియరాని అనుభూతులు సందడి చేయసాగాయి. ఒక్క నిముషం కళ్లు మూసుకున్నాడు. మరో మూడు నిముషాలు వుంది.

కామాక్షి సరిగ్గా పదిగంటలకి కాలేజీకి బయలుదేరుతుంది. రిక్షా ఎక్కి కిటికీలోంచి తనవైపు చూసి వీడ్కోలు చెప్తుంది ఆ సుందర విగ్రహాన్ని ఆ చిరునవ్వుల మొలకు తను తనివితీరా చూడాలి ఇంకొక్క నిమిషం!

వార్డుబోయ్స్, నర్స్ అవతల వార్డులోకి వెళ్లినట్లు పాదాల సవ్వడి వలన తెలుసుకున్నాడు సుబ్బారావు.

నిమిషం అయిపోయింది ఓ సారి గట్టిగా ఊపిరి పీల్చి కళ్ళు తెరిచాడు ఎదుటి కిటికీ వైపు అంతులేని ఆత్రుతతో చూశాడు. ఉద్విగ్నతతో చూశాడు, ఉత్సాహంతో చూశాడు.

అంతే —

సుబ్బారావుకు తనున్న రూమ్‌పైన ఫాన్, క్రింద భూమి అంతా గిర గిరా తిరుగుతున్నట్లయింది.

మస్తిష్కం అంతా మొద్దుబారిపోయింది.

ఒక్కసారిగా —

తన శరీరంలోని రక్తమంతా గడ్డ కట్టుకొనిపోయింది.

ఆ రూమ్ కప్పుకూలి మీద పడుతున్నట్లు—

పైన వెలిగే ట్యూబులైటు 'ఫటాల్న' పేలిపోయినట్లు —

చచ్చిపోయిన చలపతి 'ప్రేతాత్మ' పగలబడి నవ్వుతున్నట్లు —

భయంకరమైన అనుభూతులు కలిగాయి సుబ్బారావుకి.

తిరిగి కళ్ళు నులుముకుని చూశాడు.

మళ్ళీ మళ్ళీ చూశాడు !

ఆశ్చర్యం !

అద్భుతం !!

అక్కడ 'కామాక్షి' లేదు.

అసలు కిటికీ'యే లేదు !

గోడ మామూలుగా తెల్లగా వుంది.

సుబ్బారావును వెక్కిరిస్తోంది.

అతని బ్రెయిన్‌లో గందరగోళంగా —

ఆలోచనలు బ్రెయిన్‌లో పరుగెడుతున్నాయి.

''సిల్లీబోయ్! ఎదుటివాళ్లని ఆనంద పెట్టడంకోసం కట్టుకథలు చెప్పి నవ్విస్తాడు. కవ్విస్తాడు.''

ఓసారి చలపతి గురించి నర్స్ అనిన మాటలు సుబ్బారావు చెవుల్లో పదే పదే గింగురు మంటున్నాయి.

మతి చలించినవాడిలా ''చలపతీ !'' అంటూ పెద్దగా గావుకేక పెట్టి గట్టిగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు సుబ్బారావు.